

SPÄND FÖRVÄNTAN. Seniorer i SPF Vintergäcken i Mölnlyckes kulturhus sitter redo för att lyssna på 91-åriga Carl Wilhelm Bagge som förbereder sitt föredrag.

SPÄND FÖRVÄNTAN. Seniorer i SPF Vintergäcken i Mölnlyckes kulturhus sitter redo för att lyssna på 91-åriga Carl Wilhelm Bagge som förbereder sitt föredrag.

Berättar husens

Hans elever sitter som ljus när han berättar. Elegant fångar han upp det nya posthotellet och hur det en gång i tiden blev till. Det blir en lektion i arkitektur och historia under 2 x 45 minuter, likt en fotbollsmatch, med kaffepaus emellan.

Lätt framåtböjd står han vid, ömsom sitter på, ett bord. Med hjälp av en powerpoint-presentatör berättar Carl Wilhelm Bagge om flera av

Detta porträtt startade som ett
LÄSARTIPS
Välkommen med förslag du med!
Mejla namn@gp.se

de märkliga byggnader som finns här och hur de en gång kom till.

Något manus har han inte – trots sina 91 år.

Han har en klingande skånska – och det har sin förklaring. Född i Enköping, men bara fyra år gam-

mal bar det av till Malmö. Hans pappa var lärare och när han fick en ny tjänst fick familjen följa med ner till Skåne.

– Jag hade fullt upp med att freda mig för alla mina kompisar som sa att jag inte talade den riktiga skånskan. Den med de breda a:na i uttalet. Jag använde mig av ett rent a och gör så alltjämt.

CARL WILHELM BAGGE tog studenten mitt under brinnande krig 1941 på Malmö Högre Allmänna Läroverk för gossar.

I stället för att komma ut i arbetslivet på ett normalt sätt kastades han in i andra världskriget. Destinationen var Karlskrona, strategiskt viktig för vårt försvar, och inte långt ifrån nazisterna som bredde ut sig i Europa.

– Jag gjorde min militärtjänst därnere och fick uppleva tre nerviga år som fänrik. Vår grupp sov vid kanonerna för att vid eventuellt angrepp från tyskarna göra oss reda till strid på 40 sekunder. Det hände några gånger att tyska flygplan kom in på vårt territorium och

vi sköt mot deras plan. Då vände de blixtnabbt och försvann.

Så kom sista dagen i Carl Wilhelm Bagges militärliv.

– Jag höll på att äta frukost. Det var den 2 augusti 1944. Snart var det dags för mig att lämna regementet

”Jag tyckte om Göteborg med en gång. Jag bestämde mig för att försöka stanna kvar.”

och byta om till civila kläder. Efter invasionen i Normandie några månader tidigare var tyskarna inte fullt så anfällsbenägna. Men plötsligt gick larmet. En Junkers 88 kom emot oss. Men vi sköt som vanligt och planet vände om. Det var min sista strid under andra världskriget.

Den 1 september samma år kom Carl Wilhelm Bagge till Göteborg för att studera på Chalmers till

skeppsbyggare. Han hade aldrig tidigare satt sin fot i stan.

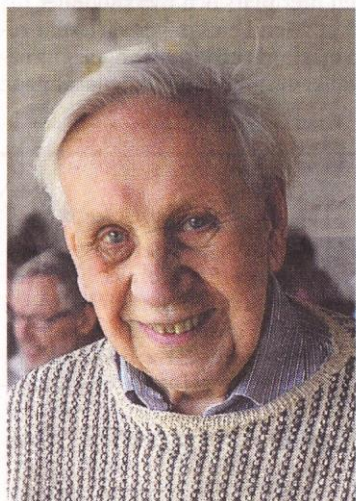
– Jag tyckte om Göteborg med en gång. Jag bestämde mig för att försöka stanna kvar. Jag tog min examen 1948 och började på ritkontoret på dåvarande Eriksberg. Tre år senare flyttade jag över till Götaverken.

Hans nya titel var transportingenjör, en person som sysslade med planering och verkställande av transportuppdrag. Under de närmaste åren var Bagge sysselsatt med att bygga om hela transportområdet.

1956 blev ett märkesår för honom. Då gifte han sig med sin Anna-Lisa och bildade familj.

UNDER 50-TALET HADE Götaverkens ledning börjat planera för ett nytt skeppsvarv. 1958 togs beslutet att ett sådant skulle byggas vid Arendal på västra Hisingen. Carl Wilhelm Bagge ingick i gruppen som skulle leda arbetet. Det var inget lätt uppdrag och det förekom slitningar mellan gruppen och Götaverkens direktion.

historia

Carl Wilhelm Bagge

Aktuell: Håller föredrag om arkitekturens historia

Alder: 91 år

Yrke: F d lektor vid Polhemsgymnasiet

Bor: Pixbo

Familj: Hustrun Anna-Lisa, nyss fyllda 90 år. Sönerna Jonas och Martin

Hobby: Arkitektur och historia

– Vi levererade ett fullgott varv och den 25 maj 1963 invigdes det av dåvarande statsminister Tage Erlander. Men sedan började problemen. Ingen av oss som ingick i den gruppen fick nya uppdrag i fortsättningen. Jag älskades som tandvård. Till slut insåg jag att enda möjligheten var att sluta och söka något nytt. Jag hade ju en familj med två barn att försörja. Jag var inte direkt orolig, erbjudanden fanns, men jag visste inte riktigt vad jag ville göra.

CARL WILHELM BAGGES fru Anna-Lisa var folkhögskolelärare. Hon föreslog att han skulle försöka sig på läraryrket med motivationen att de skulle få mer sommartid tillsammans. Och han lyssnade.

– Jag fick ett lärarejobb vid Polhemsgymnasiet i juli 1964. Jag skulle undervisa i materiallära och verkstadsteknik, ämnen som inte prioriteras särskilt mycket. Och en del av de tidigare lärarna hade inte förmått att entusiasmera eleverna. Det blev ett hårt jobb i början men det gick bättre efterhand.

Carl Wilhelm Bagge stannade kvar i tjugofem år. Skolledningen ville att han skulle fortsätta även efter pensioneringen.

– Jag fortsatte i ytterligare två år. Men det kom nya tekniska innovationer nästan vartannat år och i samma veva bestämde skolledningen att flytta skolan till Hisingen. Då tyckte jag att det var dags börja syssla med det som mer och mer tog över mitt intresse.

– Jag hade sett den utmärkta serien Svenska Hus från i mitten av nittioalet och den väckte mitt slumrande intresse för arkitektur och dess historia.

NUMERA HÅLLER BAGGE till hos SPF Vintergäcken, den väldigt aktiva föreningen i Mölnlycke, och talar två gånger i månaden om sitt favoritämne för andaktigt lyssnande publik.

Det finns redan planer på en fortsättning till hösten, något som gläder alla vetgiriga seniorer i Mölnlycke med omnejd.

JAN ÖSTERSTRÖM

031-62 40 00 namn@gp.se